

עמ"ת 37358/02/17 - מדינת ישראל נגד ווליד אבו טאהא

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עמ"ת 37358-02-17 מדינת ישראל נ' אבו טאהא
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופטת יעל רז-לוי
העוררת	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	ווליד אבו טאהא

החלטה

בפני ערר המדינה על החלטת בימ"ש השלום בבאר שבע (כב' השופטת הבכירה ש. שיטרית) מיום 15.2.17, לפיה הורה ביהמ"ש על שחרורו של המשיב למעצר בית מלא, בפיקוח ערבים, ובערבויות כספיות נוספות.

ההליך בבית משפט השלום

כנגד המשיב הוגש ביום 27.12.16 כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של איומים: עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977; תקיפה הגורמת חבלה של ממש: עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין; תקיפת עובד ציבור עבירה לפי סעיף 382 (א) לחוק העונשין; התנגדות למעצר, לפי סעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי; הפרעה לשוטר: עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין; הסגת גבול כדי לבצע עבירה: עבירה לפי סעיף 447 לחוק העונשין; היזק לרכוש בזדון: עבירה לפי סעיף 452 לחוק הנ"ל.

בהתאם לכתב האישום, למשיב דוכן בשוק העירוני בבאר שבע ומול דוכנו ניצב דוכן השייך לאברהם מזרחי (להלן: "המתלונן"), השניים מוכרים מוצרים דומים ויש ביניהם תחרות עסקית.

בתאריך 21.12.16 בסמוך לשעה 08:30, כשהגיע המתלונן לדוכן שלו ופרק סחורה, ניגש אליו המשיב ושאל אותו מהיכן רכש סחורתו. המתלונן אמר לו שזה לא עניינו ובתגובה איים עליו המשיב בפגיעה שלא כדין בפרנסתו ובכך שאמר לו אני אראה לך מה זה, אני אדאג שלא תקבל סחורה מהסוחרים שמוכרים לך.

מיד לאחר מכן, פתח המתלונן את חנותו. אז תקף אותו המשיב בכך שאחז בו בחולצתו, בעט בגופו, הכה באגרופים לפניו ולראשו. המשיב נשכב על המתלונן, אחז בידו וו תלייה וכיוון אותה לעינו של המתלונן בכוונה לעקור אותה.

עוברי אורח הפרידו ביניהם, כאשר המתלונן נס על נפשו.

המשיב ניגש לדוכנו ולקח משם קנקן זכוכית וסכין, כשהמתלונן רואה אותו מצטייד בחפצים אלו וזאת בכוונה לאיים על המתלונן בפגיעה שלא כדין בגופו.

כעבור כרבע שעה, חזר המשיב לחנותו של המתלונן כשבידו מקל מטאטא, ואמר למתלונן איפה המשטרה שאמרת שתביא, ותקף את המתלונן שלא כדין וללא הסכמתו בכך שהלם בגבו באמצעות המקל, המקל נשבר. המתלונן ברח מהמקום ועוברי אורח הוציאו את המשיב מחנות המתלונן.

בהמשך המתלונן שב לחנותו. אז ניגש אליו המשיב ואיים עליו בפגיעה שלא כדין בגופו בכך שאמר לו: היום נראה מי הכי גבר בבאר שבע תוך שהוא מתקרב אליו, ואמר שהוא מוכן לשבת עליו בית סוהר כל החיים, בנאדם חיי פעם אחת, ולא אכפת לו לשלם ביוקר על חייו, והוא ידאג להעלים אותו.

כתוצאה מהאמור נגרמו למתלונן חבלות של ממש בדמות שריטה תחת עין ימין, רגישות בערובה שמאלית, רגישות בצוואר, שפשופים בגב, חתך ביד שנחבש במרפאה.

למקום הגיע פקח עירוני, אסף אמזל (להלן: "הפקח") והשוטר איתן תמיר (להלן: "השוטר"), הפקח ניגש לרכב סקודה בו ישב המשיב ופתח את הדלת. השוטר הודיע למשיב על מעצרו, ואז המשיב התנגד למעצר בגופו, הניף רגליים על השוטר והפקח, אחיו שנכח במקום הפריע לשוטר ולפקח, שיחרר את אחיזת השוטר, וכתוצאה מכך בעט המשיב בפניו של הפקח.

בתוך כך איים המשיב על הפקח ושוטרים במקום בפגיעה שלא כדין בגופם בכך שתוך כדי התנגדותו צעק לעברם: **"אני אתאבד עליכם אני ארצח אתכם, בגלל שאני ערבי אתם עושים ככה אתם חושבים שאני דעאש אני אראה לכם מה זה, אני כמו דעאש אני עד הקבר עם הזקן שלי"** וזאת בכוונה להפחידם או להקניטם.

הפקח והשוטר הצליחו לכבול את המשיב ולהוציאו מהרכב, כאשר המשיב ממשיך להתנגד למעצרו. בהמשך, בזמן שאחז הפקח במשיב, נשך אותו המשיב בידו והותיר לו חבלה סימן נשיכה אדום בידו, כאשר למקום נראו ניידות נוספות שסייעו בהשלמת המעצר.

עוד הואשם המשיב בכך שבתאריך 10.10.16, במסגרת ה"ט 2954-10-16, נאסר עליו להתקרב לחנות של אירית סאסי ואייל עבד, אלא לצורכי מעבר בלבד.

בתאריך 19.12.16, בחנות "סטוק" במרכז לב סיטי בבאר שבע, איים המשיב על עובדת החנות אירית סאסי, בכך שאמרה לה שהיא זונה והוא יפוצץ לה את החנות ויהרוס אותם. צוין כי המשיב היה שותף עסקי שלה עובר לאירוע זה.

בתאריך 21.12.16, באותה חנות, איים המשיב על אייל עבד, בכך שאמר לו שיפוצץ את החנות וישרוף אותו.

עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

ב"כ המשיב (בא כוחו הקודם) הסכים עוד בדיון ביום 2.1.17, לקיומן של ראיות לכאורה וקיומה של עילת מעצר, וכך אף בא כוחו היום עו"ד זילברברג. אם זאת עתר ב"כ המשיב לבחון אפשרות שחרורו לחלופת מעצר בית בישוב תל עמוד 2

בית המשפט ציין בהחלטתו מיום 2.1.17, כי כעולה ממקרא כתב האישום וחומר החקירה, המדובר באירוע מתגלגל במהלכו תקף המשיב את המתלונן מספר פעמים, תוך שהוא עושה שימוש בנשק קר, ובמקל מטאטא ואף גרם לו לחבלות וכאשר בהמשך המשיב איים על פקח ושטר ואף תקף את הפקח בבעיטה ונשך בידו וגרם לו לחבלה. עוד ציין בית המשפט כי המשיב מטיל אימתו על בעלי עסקים אחרים במרכז לב הסיטי בבאר שבע, שבגינה נאלצו אותם מאוימים לעתור לצו הרחקה של המשיב ממקום העסקים, צו שהתקבל, ולמרות האמור הופר על ידו. נוכח כך ציין בית המשפט כי אינו סבור, זאת בשים לב למיוחס למשיב והמסוכנות העולה מממנו, כי יש מקום לבחון בשלב זה חלופת מעצר, אלא ראה לנכון להידרש קודם לתסקיר שירות המבחן.

שירות המבחן הגיש תסקיר עובר לדיון ביום 29.1.17. בתסקיר האמור סוקר שירות המבחן את נסיבותיו האישיות של המשיב, נשוי ואב לילד כבן 8 חודשים, אשר עובד באופן עצמאי כבעל ארבעה חנויות לכלי בית ומוצרים חד פעמיים, שירות המבחן ציין, כי הוא מכיר את המשיב משנת 2013, אז הופנה אל שירות המבחן כאשר נעצר בגין עבירות אלימות שהרקע לביצוען היה סכסוך אדמות. שירות המבחן התרשם אז מכך שהמשיב מהווה דמות משמעותית במשפחות, גם במישור הכלכלי, אך כי קיים סיכוי להישנות ביצוע העבירות.

צוין עוד, כי באשר למעשים נשוא כתב האישום ונסיבות מעצרו המשיב השליך את האחריות למעצרו על גורמי אכיפת החוק והמתלוננים בתיק, אשר לתפיסתו מתנכלים לו, כאשר עולת עמדות בעיתיות ביחס לחוק. שירות המבחן ציין, כי התרשם מהמשיב שהוא תופס את עצמו כמי שמתפקד באופן תקין תוך ששולל כל בעיתיות בהתנהלות, וכי בנוסף קיימים דחפים תוקפניים וקושי בשליטה ובוויסות עצמי, בעיקר במצבי קונפליקט, שפועל באופן אימפולסיבי ואלים מבלי לשקול השלכות התנהגותו והסיכון הכרוך בה.

שירות המבחן בחן את הסיכון להישנות התנהגות אלימה בעתיד ומצא כי לאור החזרתיות שבביצוע עבירות אלימות; אופי העבירה; חוסר יכולתו לווסת התנהגות מול גורמי חוץ; קושי בוויסות דחפים במצבי תסכול; והקושי בקבלת גבולות חיצוניים וסמכות; הרי רמת הסיכון להישנות התנהגות אלימה הינה ברמה גבוהה ובאם תתרחש תוצאותיה צפויות להיות ברמה בינונית.

עוד ציין שירות המבחן כי להערכתם צפוי קושי בעמידה בתנאי שחרורו, זאת לאור נטייתו לאימפולסיביות, חוסר גבולות והרחקתו מעסקיו.

שירות המבחן בחן את החלופה שהוצעה בבית המשיב בתל שבע, ומצא שחלופה זו אינה מתאימה, וכי להערכתו נדרשת חלופת מעצר המרוחקת מהעיר באר שבע שם מתהלים עסקי המשיב ועסקי המתלוננים.

לאחר קבלת התסקיר האמור עתר ב"כ המשיב לאפשר לו להציג חלופה חדשה בפני שירות המבחן, כאשר התביעה התנגדה לאמור ועתרה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים.

בית המשפט בהחלטתו דחה את הדיון כדי לאפשר לב"כ המשיב להציע חלופת מעצר נוספת.

לדיון ביום 8.2.17 התקבל תסקיר משלים של שירות המבחן אשר בחן את החלופה החדשה שהוצעה. שירות המבחן לא מצא לנכון להמליץ על שחרור המשיב לחלופה האמורה וזאת על אף מיקומה המרוחק של חלופת המעצר מאזור

מגוריו. בתסקיר צוין, כי המפקחים המוצעים - חבר של המשיב, מר מועד אבו חור ואשתו הגב' פריזה אבו חור, אין להם רמת הכרות מספקת עם המשיב. הערב המרכזי מר אבו חור מסר לשירות המבחן, כי הוא מקיים קשר חברי עם המשיב מזה כ- 7 שנים, כאשר מהשיחה עמו עלה שמדובר בקשר מרוחק, ואשת הערב אינה מכירה את המשיב באופן ממשי. צוין כי בני הזוג מודעים לנסיבות מעצרו של המשיב באופן שטחי וכי הם מודעים להרשעתו ומאסרו בעבר, כאשר הערב אף ידע שברקע להסתבכותו הקודמת סכסוך קרקעות. בני הזוג התקשו להתייחס לדפוסיו התוקפניים והאימפולסיביים של המשיב וקשייו לוויסות עצמי וכן לקשיים שצפויים להעלות בתקופת הפיקוח, נוכח דפוסיו המתוארים כשניכרת הכרות שטחית. לאור האמור ההתרשמות הינה, כי הם אינם מכירים את הסיכון שבהתנהגותו הצורך בפיקוח ממשי על המשיב.

נוכח מערכת היחסים המרוחקת, השניים ובמיוחד הגברת אבו חור לא יכולים להוות גורם סמכותי בעל יכולת להציב גבולות, ולנוכח הסיכון והקושי ששירות המבחן צופה בעמידה בתנאי השחרור, הרי למרות מיקומה המרוחק של החלופה מאזור מגוריו, שהינו גורם מצמצם סיכון, בהעדר מפקחים מתאימים, לא בא שירות המבחן בהמלצה על שחרורו.

לאחר קבלת התסקיר כמפורט לעיל, ביקש ב"כ המשיב מבית המשפט שיתרשם מהערבים בעצמו, ובית המשפט שמע את הערבים ואלו אף נחקרו על ידי ב"כ המדינה.

בהחלטתו מיום 15.2.17, נשוא ערר זה, סקר בית המשפט את המעשים המיוחסים למשיב ואת השתלשלות העניינים שתוארה לעיל. צוין כי התסקיר השני שהוגש חזר באופן תמציתי על התסקיר הקודם, תוך שהתייחס לערבים החדשים שהוצעו ולהתרשמות שירות המבחן, כי מדובר בקשר מרוחק בין הערב למשיב וכי הערבה אינה מכירה את המשיב באופן ממשי.

בית המשפט עמד על כך, שאין חולק נוכח מעשיו של המשיב ונוכח מאפייני אישיותו עליהם עמד באריכות בפירוט רב שירות המבחן, כי רמת הסיכון להישנות עבירות דומות הינה גבוהה. יחד עם זאת ציין בית המשפט כי הוא מצווה לבחון חלופת מעצר שיהיה בה כדי להפחית באופן משמעותי מאותה רמת סיכון.

לגבי החלופה שהוצעה בית המשפט ציין שהוא חולק על שירות המבחן, וכי הוא התרשם מהחלופה באופן בלתי אמצעי ומצא אותה מתאימה בהחלט. המפקחים הותירו רושם משמעותי וכי ניתן היה להתרשם דווקא מהכרות טובה שלהם עם המשיב; הערב הגיע לדיונים והוא מגויס לפקח על המשיב בביתו או ביחידת דיור סמוכה; ונראה שהערב יעמוד במשימת הפיקוח, וגם הערבה הותירה רושם חיובי.

בית המשפט ציין עוד, כי המפקחים ידעו לספר על עברו של המשיב ועל סיבת מעצרו וכי לטעמו, תחושת המפקחים כי המשיב מחויב לכבד אותם והדבר ירתיע אותו מלהפר תנאי שחרורו, די בה, ובכל מקרה אין המדובר במפקחים האמורים לחנך את המשיב.

בית המשפט ציין עוד, כי לצד עברו של המשיב בעבירות אלימות ומעשיו כלפי המתלונן וכלפי אותם שניים אחרים עליהם איים, אין בתסקיר שירות המבחן כל אינדיקציה לכך שמדובר באדם שהוא בעל מאפיינים עברייניים ואנטי סוציאליים, אלא מעשיו בעיקר נובעים מאימפולסיביות המאפיינת אותו כל כך.

המדובר באדם שהוא עובד ויצרני החל מגיל 17, מגלה אחריות ברבדים שונים של חייו, ועל כן, הרחקתו לחלופת מעצר מרוחקת בעיר רמלה, הרחק ממקור הסכך ומעסקיו יחד עם תוקפת מעצרו והשלכות מעצרו על עסקיו ועל בני משפחתו, מהווים בהחלט גורם מרתיע משמעותי; וכאשר המשיב נמצא בחלופה רצינית והוא מבין שכיום אותה בריונות מטופלת ביד קשה (ממעצרו הממושך ועד הרחקתו), הרי סיכוי לחזרה על המעשים הינו קלוש.

מכאן הורה בית המשפט על שחרורו לבית הערבים בתנאי מעצר בית מלא, בפיקוח אחד מן הערבים, תוך חתימת ערבות עצמית וערבות צד ג' וכן הפקדה בסך 18,000 ₪.

הערר

לטענת המדינה, שגה בית המשפט כשהורה על שחרורו של המשיב לאור מהות המעשים המיוחסים לו המעידים על דפוסי התנהגות תוקפניים, ועל השלכת אחריות למעשיו על אחרים, אימפולסיביות. כל אלו מגבירים את הסיכון להתנהגות אלימה, כאמור בתסקיר הראשון של שירות המבחן אשר בית המשפט לא נתן לו משקל. הודגש, כי היה מקום להתייחס לחבלות שנגרמו לפקח שהגיע למקום וכי המתלוננים - בעל החנות בשוק ואף עוברים ושבים, כולם דיווחו על חשש קשה מן המשיב כעולה מתיק החקירה, דבר המעיד על מסוכנותו הרבה. הודגש, כי לאור עברו הפלילי של המשיב בעבירות אלימות הרי קיים קושי ליתן בו אמון, זאת אף לאור הפרת צו ההרחקה שנתן בית המשפט בעניינו, וכי הקושי לתת אמון במשיב עצמו לא הוסר. עוד הודגש, כי קיים קושי אף בערבים כאשר הערבה נחקרה בעבירה של הפרת הוראה חוקית בניגוד לדבריה בבית המשפט, ואף לערב עבר פלילי אשר גם אם התיישן היה מקום לתת משקל לעניין זה, בנוסף להמלצה השלילית של שירות המבחן.

ב"כ המשיב מנגד ביקש לדחות את הערר.

בטיעונו הדגיש, כי המדובר במשיב אשר מתפקד באורח נורמטיבי בכל מהלך חייו, עובד ומפרנס את בני משפחתו אשר סומכת עליו.

ב"כ המשיב הטעים, המדובר בסכסוך ספציפי על רקע עסקי, סכסוך אשר די בהרחקה גיאוגרפית משמעותית, כפי שהוצע בחלופה האמורה כדי לאיין את מסוכנותו.

עוד טען ב"כ המשיב, כי בית המשפט עצמו חקר את הערבים והתרשם מהם לחיוב וכי שירות המבחן הוא רק גורם ממליץ וההחלטה נתונה לבית המשפט. הודגש כי שירות המבחן עצמו סבר שיש מקום לבחון חלופה מרוחקת וזו הוצעה ואין למצוא בה דופי, או בערבים. עוד צוין כי לאחר שנמצאה חלופה מרוחקת וכאשר יש תנאים נוספים שנקבעו, הרי החלופה מתאימה, ויש לזכור שמדובר בסכסוך עסקי בלבד ובאדם עובד ונורמטיבי.

לתמיכת טענותיו הגיש ב"כ המשיב פסיקה בה הורו בתי המשפט על שחרור לחלופות מעצר, אף במקרים של עבירות חמורות יותר ואלימות קשה יותר, כמו ניסיונות רצח ואף כשהוגשו תסקירים שליליים. עוד צוין בא כוחו כי ניתן אף להורות על עיבוי החלופה.

הכרעה:

לאחר שעיינתי בכתב האישום בבקשת המעצר ובחומר המצוי בתיק החקירה, בחנתי את החלטות בית המשפט קמא ושקלתי את טיעוני הצדדים, באתי לכלל מסקנה כי דין הערר להתקבל.

כאמור לא היה חולק בתיק זה על קיומן של ראיות לכאורה לעבירות המיוחסות למשיב, וכך אף על קיומה של עילת מעצר.

למשיב שבפנינו מיוחסות עבירות אלימות ואיומים שבוצעו על ידו כלפי המתלונן תוך שהוא עושה שימוש בנשק קר - כשהוא אחז בסכין, וכאשר לאחר שהכה את המתלונן בעט בו והכה אתו באגרופיו, הוא אחז בידו וו תליה וכיוון אותו לעינו של המתלונן בכוונה לעוקרה; אין חולק עוד כי מעשיו של המשיב באותו אירוע מתגלגל, כפי שציין זאת בית המשפט קמא, נעשו תוך שימוש בחפצים ובכל שתואר לעיל ואף במקל מטאטא תוך גרימת חבלות, הן כלפי המתלונן והן כלפי הפקח איש מרות שהגיע למקום. באותו אירוע אף איים המשיב באיומים קשים על הפקח והשוטר, ואף בעט ונשך בידו של הפקח, כאשר מהצילומים בתיק עולה שנגרמה לפקח חבלה משמעותית.

לבד מאירוע זה מיוחסות למשיב עבירות איומים כלפי שני אחרים נוספים וכן עבירה של הפרת הוראה חוקית, זאת לאחר שניתן נגדו צו הרחקה במסגרת תיק הטרדה מאיימת.

בית המשפט קמא ציין בהחלטותיו, כי מעשיו של המשיב הינם מעשים ביריוניים ואלימים וכי קיימים במשיב דפוסי אלימות, כעולה מעברו הפלילי, שאף הוא בעבירות אלימות ביגין נדון לעונש מאסר בפועל בשנת 2012. בית המשפט אף ציין בהחלטתו מיום 2.1.17, כי לאחר עיון בחומר החקירה הוא התרשם ממסוכנות גבוהה הקיימת במשיב, ומכאן לא ראה לנכון לבחון באותו שלב חלופת מעצר, אלא ראה לנכון להדרש לתסקיר של שירות המבחן.

נדמה כי לאחר כל אלו, לא נתן בית המשפט את המשקל הנדרש לאמור לעיל ולמסוכנות הממשית הקיימת במשיב, הן כלפי הציבור בכללותו והן כלפי המתלונן, אשר ביטא חשש כבד מן המשיב.

ובמה דברים אמורים - מדובר במשיב אשר מסוכנותו הרבה מתבטאת ראש וראשית במעשי האלימות הקשים שמיוחסים לו, כלפי המתלונן. ודוק, המדובר בשורה של מעשים אשר המשיב לא חדל מהם, גם לאחר שאנשים הפרידו בינו לבין המשיב. להיפך, המשיב הסלים את מעשיו, אחז בסכין, וחזר להכות במתלונן הפעם באמצעות מקל שנשבר על גבו, והמשיך לאיים עליו בכך שגם אם ישב עליו בבית סוהר, הוא ידע להעלים את המתלונן, עד אשר הוזעקה המשטרה והמתלונן הסכים לספר את שארע. האמור לעיל מלמדנו, כי לא מדובר בהתלהטות רגעית, אלא במשיב אשר חוזר ומאיים ופגוע באלימות במתלונן ומעשיו מתאפיינים בבריונות קשה ובאלימות. לכך מצטרפת העובדה כי דפוס בריוני זה, אינו כלפי המתלונן בלבד בשל אותה תחרות עסקית, אלא אף כלפי אחרים, עליהם איים שיפוצץ את החנות וישרוף את אותו עובד. אלא שהמשיב לא נרתע אף מגורמי החוק וממשיך לגלות אלימות בעת מעצרו כלפי אנשי החוק, להתנגד למעצר, לבעוט את הפקח ואף לנושכו.

יתרה מכך, עינינו הרואות כי אף הגעת גורמי אכיפת החוק לא הרתיעה את המשיב אשר המשיך לנהוג באלימות גם לפי אנשי החוק, תוך שהוא מתנגד למעצרו באלימות, בועט בפקח ואף נושך אותו (ניתן להתרשם מהתמונות המצויות בתיק החקירה); ואף הוראות הוראות בית המשפט לא מרתיעות את המשיב אשר מפר צו הטרדה מאיימת שהוצא כנגדו על ידי בית המשפט.

וידגש, מעשי המשיב כמתואר לעיל, עולים בקנה אחד עם האמור בתסקיר שירות המבחן, בו צוין כי למשיב עמדות בעיתיות ביחס לחוק, וכל אלו מצביעים על הקושי ליתן בו אמון.

כך למשל נקבע בבש"פ 9100-09 **עלי עיד שעבאן נ' מדינת ישראל** : ("אם כי שם דובר במעשים קשים יותר).

עוד נזכיר כי : **"עם זאת, וכפי שנקבע לא אחת, בחינה של חלופת מעצר דורשת קיומו של אמון בנאשם: "חלופת מעצר, לרבות מעצר בית, מתבססת על אמון שבית המשפט רוחש לנאשם. שהרי אין חלופת מעצר אלא אם יש עילת מעצר, ואין עילת מעצר אלא אם יש יסוד סביר לחשש בדבר מסוכנות הנאשם, הימלטות מן הדין או שיבוש הליכי משפט... התנאים המגבילים של חלופת המעצר, יהיה זה מעצר בית ותהיה זו ערבות כספית, לעולם אינם מסלקים את החשש במידה מספקת, אלא אם הם מתאספים לאמון שהנאשם יקיים את תנאי השחרור, המפורשים והמשתמעים. אם נשמט האמון, מתמוטטת גם החלופה"** (בש"פ 507/00 מזרחי נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(1) 385, 391 (2000)) - ראה עמ"ת (י-ם) 13430-08-10 **יעקב שבו נ' מדינת ישראל**.

אף בענייננו המדובר במשיב אשר ניסה לפגוע שוב ושוב במתלונן ובאחרים ואם בכך לא סגי, המשיב אף איים על הפקח והשוטר ונשך את הפקח לאחר שהשניים הצליחו להשתלט עליו ולעוצרו, דבר המעיד על היעדר מורא מגורמי אכיפת החוק ומגביר את החשש להיעדר קיום תנאי השחרור.

לאור כל המקובץ, בהנתן רמת המסוכנות הגבוהה ומכלול התנהגותו ומאפייני אישיות, יש קושי ליתן אמון במשיב עצמו, וזאת דווקא בשל אותה אימפולסיביות העולה ממעשיו. נראה כי כאשר דברים אינם מסתדרים כרצונו וכאשר קיימים חילוקי דעות (כפי שהיה בסכסוך קרקעות) או תחרות עסקית, הוא פועל באלימות ומטיל את אימתו על המתלונן ועל אחרים, עד שאלו נאלצו להוציא נגדו צו הרחקה, ואף זאת ללא הועיל.

זאת ועוד, בית המשפט בנימוקיו להורות על שחרורו של המשיב מצוין בין היתר, כי לצד עברו של המשיב בעבירות אלימות ומעשיו נשוא ענייננו, אין בתסקיר שירות המבחן כל אינדיקציה לכך שמדובר במי שהוא בעל מאפיינים עבריינים ואנטי סוציאליים, אלא: **"מעשיו נובעים בעיקר מאיפולסיביות המאפיינת אותו כל כך"**. (ראה עמ' 18 להחלטה שורות 21-22).

אין בידי להסכים לאמור. ראשית לא ברור היסוד לקביעה לפיה אין אינדיקציה לאמור בתסקיר. שכן מעשיו של המשיב עצמו מעידים כל מאפיינים אלימים קשים, על בריונות חסרת גבולות, על כך שהמשיב מטיל אימה על אחרים וכי רבים חוששים ממנו, על איומים ברצח, ועל התייחסות מאוד בעייתית כלפי גורמי החוק. שנית, לטעמי דווקא האימפולסיביות המאפיינת את המשיב היא גורם מגביר מסוכנות ולא להיפך. שכן הגם שלא מדובר במי שמנהל אורח חיים עברייני, הרי שפי שהתרשם שירות המבחן, קיימים אצל המשיב דחפים תוקפניים וקושי בשליטה ובוויסות עצמי, בעיקר במצבי

קונפליקט, שפועל באופן אימפולסיבי ואלים מבלי לשקול השלכות התנהגותו והסיכון הכרוך בה.

נראה כי הסיכון מאדם בעל דפוסים אלימים ותוקפניים שיש לו קושי בשליטה ופועל באימפולסיביות הוא סיכון משמעותי. שהרי המשיב, למרות ניהול אורח החיים הנורמטיבי כאיש עבודה במשך שנים רבות, במצבי קונפליקט המשיב בלתי צפוי ומתנהג באלמות ובבריונות; והאמור, מגבירים את הסיכון להשנות אירועים דומים ולא להיפך.

עוד נזכור כי המדובר במשיב אשר לחובתו 2 הרשעות קודמות, בעבירות של איומים, היזק לרכוש, טיפול בלתי זהיר בחומר נפץ, עבירות שדומות במהותן לעבירות בהן הוא מואשם כאן, והוא אף הורשע וריצה עונש מאסר בפועל בשנת 2013.

מעבר לכך, החלופה דנא, מתבססת למעשה על הערב המרכזי, שהוא חבר של המשיב, אליו מצטרפת אשתו, אשר אין לה למעשה הכרות ממשית עם המשיב. לטעמי, לא ניתן לייחס למשקל של ממש לערבותה, כאשר לדבריה היא, ההכרות של עם המשיב הינה רק דרך בעלה, כשהיא ראתה את המשיב מספר פעמים, ולא מעבר לכך. במצב דברים זה, ובהנתן מאפייני אישיות של המשיב, וגם אם לערבה רצון טוב לפקח עליו והיא חושבת שהמשיב ישמע בקולה, אין די בכך כדי לקבוע שהמדובר בערבה מתאימה שתוכל להציב לו גבולות או לאיין את מסוכנותו.

במצב דברים זה אנו נותרים עם ערב אחד משמעותי, וודאי שלא די בו כדי להוות חלופה ראויה, במיוחד כאשר מדובר בבני זוג שהם הורים ל 11 ילדים עם קשיים שפורטו בדבריהם. מעבר לכך נראה שיהיה קושי בחלופה זאת לאורך זמן כפי שציין שירות מבחן (קושי אשר בית המשפט קמא לא התייחס אליו כלל). קשיים אלו מתעצמים לאור מאפייני אישיות של המשיב והדפוסים האלימים והאימפולסיבים שהפגין.

במצב דברים זה, והגם שבית המשפט התרשם מן הערבים לחיוב, אך עדיין במכלול השיקולים, בשים לב לקושי לתת אמון במשיב עצמו, ובהנתן העבירות והמעשים המיוחסים למשיב ובקושי ביחס לערבה כמתואר לעיל, החלופה שהוצעה לא יאה בה כדי לאיין את מסוכנות של המשיב.

עוד אציין, כי בשים לב לרמת הסיכון הקיימת במשיב, וכאשר מדובר אף בסיכון קונקרטי למתלונן אשר בצדק הביע חשש כה רב מהמשיב, הרי יש חשיבות לריחוק הגאוגרפי. בענייננו, הגם שמדובר בחלופה שאינה באזור באר שבע, עדיין יש לזכור שמדובר במרחק של כשעה, משמע לא בריחוק גאוגרפי משמעותי, מבחינת זמן ההערכות אף אם הערבים יתריעו באם תהא הפרה כלשהוא.

נוכח כל האמור, הערר מתקבל והנני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו.

יחד עם זאת, נראה כי ניתן לשקול אפשרות של מעצר שיתבצע פיקוח אלקטרוני וזאת אם המשיב יביע הסכמתו לכך ויתקיימו התנאים המנויים בחוק, ולאחר שיוצעו עוד ערבים משמעותיים, ולאחר שבית המשפט יתרשם כי התוכנית שתוצע

יהא בה כדי להתגבר על הקשיים שצוינו לעיל.

במידה והמשיב מסכים לאפשרות זו ויש בידו להציע מקום בו ניתן יהיה לבחון אפשרות של מעצר אשר יתבצע בפיקוח אלקטרוני, יוכל לפנות לבית המשפט קמא בבקשה מתאימה וזו תבחן על ידו לאחר קבלת התייחסות הגורמים המתאימים.

ניתנה היום, כ"ג שבט תשע"ז, 19 פברואר 2017, במעמד הצדדים.

יעל רז-לוי, שופטת